

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9593/2025
11.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Ирене Вуковић, Бранислава Босиљковића и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Високи савет судства, Привредни суда у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 563/23 од 10.04.2025. године, у седници одржаној 11.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 563/23 од 10.04.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 563/23 од 10.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду Прр1 64/21 од 22.06.2023. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе према поднеску тужиље од 15.11.2022. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име накнаде материјалне штете због повреде права на суђење у разумном року исплати 25.231,99 динара са законском затезном каматом од 10.06.2021. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ главнице из става другог изреке за период од 30.06.2013. до 10.06.2021. године. Ставом четвртим изреке, тужена је обавезана да тужиљи накнади парничне трошкове од 90.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Београду Гжрр1 563/23 од 10.04.2025. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и првостепена пресуда потврђена у ставу другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу четвртим изреке, тако што је тужена обавезана да тужиљи накнади парничне трошкове од 102.600,00 динара са законском затезном

каматом од наступања извршности одлуке до исплате. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, или ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одлучено је о одговорности државе за штету због изосталог намирења потраживања тужиле из радног односа у поступку стечаја над њеним послодавцем „Југобанком“ ад Београд, која је пословала претежно државним капиталом, при чему је повреда права тужиле на суђење у разумном року у поступку стечаја утврђена правноснажним решењем надлежног суда од 22.12.2020. године.

Имајући у виду садржину пружене заштите, чињеницу да је тужила у току поступка захтевала исплату накнаде имовинске штете опредељене у складу са извештајем стечајног управника о висини и структури ненаплаћених потраживања насталих из радног односа, које потраживање је признато у стечајном поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, Врховни суд је оценио да не постоји ни један од законом предвиђених разлога за одлучивање о посебној ревизији. Побијана одлука је заснована на примени одговарајућих одредаба материјалног права и у складу је са Закључком усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 02.11.2018. године, према којем Република Србија одговара за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, односно о стечају утврђених потраживања запослених из радног односа која су без њихове кривице остала неизвршена и у поступку стечаја вођеном над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом, уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року.

Наводи посебне ревизије тужене о учињеним битним повредама одредаба парничног поступка и наводи којим се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања нису разматрани, јер је разлог за изјављивање посебне ревизије законом ограничен само на погрешну примену материјалног права.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став. 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда у споровима мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете тужиља је поднела 08.06.2021. године, вредност предмета спора по одредбама члана 28. ЗПП је 25.231,99 динара и поступак је спроведен по правилима о споровима мале вредности.

Из наведених разлога ревизија није дозвољена, па је Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**